

Naše vesnice

SVĚRADICE

Vážení spoluobčané,
prožíváme léto, které je, jak udávají meteorologové, nejteplejší a nejsušší za posledních 12 let. V posledních týdnech bylo pořádné horko jak nám lidem, tak i zvířatům a nedostatkem vody trpěly i naše zahrady. To v praxi znamenalo, že se trávníky, zelenina i stromy musely zalévat zdaleka vyšší intenzitou než obvykle. Hodně domácností má své studny a tak k zalévání používají vodu z těchto svých vlastních zdrojů. Tam kde vlastní studnu nemají, používá se k zalévání voda z obecního vodovodu a tím pádem obrovsky narůstá její spotřeba. Když k tomu přidáme, že pomalu v každém třetím domě mají vlastní bazény různé velikosti, které spotřebují obrovské množství kubíků vody zjistíme, že obecní vodojem v těchto horkých dnech pracoval na hraně svých možností. V červenci a v první polovině měsíce srpna se spotřeba vody pohybovala v rozmezí 90 - 100% kapacity našich vrtů a vážně hrozilo, že domácnostem ve výše položených místech naší vesnice dojde voda a Obecní úřad bude muset přijít s nějakým rozhodnutím. V několika místech republiky byl vyhlášen "stav sucha" a zákaz odebírání vody z obecního vodovodu za účelem zalévání a napouštění bazénů a situace nás donutila přistoupit k tomuto řešení i u nás. Lidé by si měli uvědomit, že s vodou by se plýtvat nemělo; je to "surovina", kterou nám dává příroda a její zdroje nejsou nevyčerpatelné! V dnešní konzumní společnosti se bohužel s ničím nešetří a místo abychom měli na mysli chování našich předků, jež si přírody vážili, spíše se řídíme heslem "po nás potopa". Jenže ona nepříjde potopa, ale právě pravý opak; dochází k vysychání zdrojů pitné a užitkové vody a my místo toho, abychom to pochopili a přizpůsobili tomu svůj život, chováme se přesně naopak. Naštěstí většina našich spoluobčanů pochopila vážnost nastalého problému a zákaz používání vody z obecního vodojemu k zalévání zahrádek, mytí aut a plnění bazénů vzala na vědomí a přistoupila k tomu pragmaticky. Spotřeba vody se po tomto vyhlášení stabilizovala a situace se v několika následujících dnech uklidnila. Nová komplikace však nastala minulý týden, kdy začala voda vyvěrat uprostřed silnice několik metrů nad Kábů, a to v místech, kde obecní vodovod nevede. Původně padla domněnka, že se jedná o vodu ze starého vedení pro školu, které vedlo z bývalé studny v parku a procházelo právě těmito místy. O víkendu však nastala kritická situace a voda ve vodojemu ubývala v takovém množství, že hrozilo zastavení dodávek pro občany. Proto se přistoupilo k dočasnému nočnímu uzavření vody pro "horní větev", aby se zjistilo, zda se nakonec nejedná o havárii obecního kanalizačního řádu. To se nakonec potvrdilo a v pondělí 17.8. začala firma AQUA Šumava s opravou, kterou dokončila ještě tento den odpoledne. Myslím, že nakonec se tato krizová situace zvládla a za několikahodinové, převážně noční odpojení vody se rodinám, kterých se toto ➔

VYBÍRÁME Z OBSAHU

VOLNÉ POBÍHÁNÍ PSŮ

**VOLNÉ POBÍHÁNÍ
PSŮ ZAKÁZANO !**

více na str. 4

ROZHOVOR SE SVĚRADICKÝM RODÁKEM

panem Josefem Jírovcem

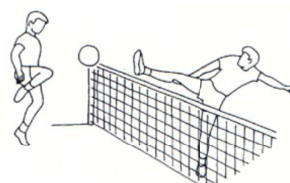
více na str. 5-6

POUŤOVÝ PROGRAM

více na str. 7

NOHEJBALOVÝ TURNAJ TROJIC

více na str. 12

týkalo, omlouvám. V případě nějaké stížnosti, bych rád poprosil nespokojené občany, aby přišli na veřejné zasedání zastupitelstva (nejbližší je teď ve čtvrtek 20.8.) a tam můžou přednést konkrétní věci, které se jim nelíbí a rovněž přijít s nápady jak vše dělat lépe. Vždy je lepší si vše vyříkat na místech, která jsou k tomu určena a za účasti zainteresovaných lidí.

Nejsem příznivcem zákazů a příkazů, popřípadě nějakých radikálních řešení, ale do budoucna budeme s největší pravděpodobností muset k jednomu takovému přistoupit. Je jasné, že jedním z hlavních důvodů plýtvání vodou v naší obci je její nízká cena a proto jednou z možností jak tento problém alespoň částečně řešit, je zvýšení ceny za kubík vody. Současná cena 18 Kč byla odsouhlasena zastupitelstvem obce v srpnu 2010 a od té doby se na ni nesahalo. Ke zvýšení vodného bude muset v každém případě dojít, ale bylo by to až od příštího rozpočtového období tj. počínaje květnem 2016. Do té doby se musíme rozhodnout, zda to vyřešíme razantním zvýšením ceny za kubík a nebo vezmeme průměrnou spotřebu vody na obyvatele dle tabulek a navýšíme pouze spotřebu, která bude přesahovat tento průměr.

V úterý 4. srpna svým podpisem ministr životního prostředí potvrdil přidělení dotace na akci "Rekonstrukce hráze a odbahnění Mlýnského rybníka Svěradice" a zároveň tímto dnem jsme odstartovali výběrové řízení na dodavatele a zhotovitele tohoto díla. Když vše půjde podle plánu, měla by vítězná firma započít své práce začátkem září s tím, že do konce tohoto roku musí být vše dokončené a vyúčtované. V opačném případě by nám dotace mohla být odebrána a to je situace do které se v žádném případě nechceme dostat. Rybník se v prvním srpnovém týdnu začal vypouštět a než první Tatry začnou vyvážet letité bahno, je dost času na to, aby dno alespoň částečně vyschlo. Zároveň bude firmou ČEZ (prostřednictvím prováděcí firmy STEMONT JS s.r.o., Týn nad Vltavou) v průběhu září provedena přeložka NN; bude demontován stávající sloup na okraji hráze a

nové vedení povede přes pozemky paní Chalupné. Stavební a technický dozor nad celou stavbou bude mít opět ing. Jan Prášek ze Sušice, který nám velice úspěšně dozoroval už předešlou investiční akci "zateplení a pořízení nízkoemisního zdroje - KD". Ještě jedna perlička; nad touto stavbou musíme mít i archeologický dozor a v případě nějakého historického nálezu se může vše na neurčito zbrzdít nebo úplně zastavit. Veškerou případnou archeologickou činnost pak financuje investor tj. Obec a to znamená další finanční prostředky vynaložené navíc.

V prvních prázdninových dnech začala akce "II. etapa rekonstrukce Mateřské školy". Výměna oken skončila poslední červencový víkend, minulý týden proběhlo malování a v současnosti se ještě dokončuje rekonstrukce střechy. Zaměstnanci školky provádí velký úklid a připravují venkovní a hlavně vnitřní prostory na to, aby 1. září dětičky nastoupily do hezkého, čistotou zářícího prostředí.

Nadcházející víkend nás opět čeká Bartolomějská pouť a s tím související činnosti tj. úklidy, pečení, vaření a příprava na veškerý shon s tím spojený. Tam, kde jsou malé děti, popřípadě vnoučata, se samozřejmě musí počítat i se zvýšenými finančními výdaji. Obec, ve spolupráci s fotbalovým klubem a Hospodou U Turků, připravila opět bohatý kulturní a sportovní program, který najdete v tomto výtisku. Novinkou letošního programu je vystoupení dechové hudby "Otavanka", která nám zahraje a se svými sólisty i zazpívá v sobotu po obědě na prostranství mezi zadním vchodem kulturního domu a obecním úřadem. Po dobrém obědě si určitě rádi odpočineme při poslechu známých pohodových písniček. Od pondělí 24. srpna bude v přízemí Obecního úřadu instalována nová výstavka, která bude na téma "zaniklé a zničené vesnice na Šumavě po roce 1945" a bude přístupná pouze v pracovní dny

Přeji všem vydařenou pout', hezký zbytek srpna a mnoho hezkých dnů v prvním podzimním měsíci.

Václav Dušek, starosta obce

NAŠI JUBILANTI

V měsících **září** a **říjnu** oslaví několik našich spoluobčanů významná životní jubilea. Všem jmenovaným přejeme do dalších let především hodně zdraví, štěstí a dny plné pohody.

Září

Kandr Václav (čp.37)	4. září	82 let	Větrovec Václav (čp.65)	17. září	73 let
Šulcová Marie (čp.132)	6. září	68 let	Forejtová Miloslava (čp.60)	20. září	79 let
Smitková Marie (čp.10)	8. září	78 let	Bubnová Jindřiška (čp.120)	21. září	62 let
Hokr Josef (čp.125)	12. září	65 let	Straňák Tomáš (čp.58)	21. září	78 let
Jiřincová Hana (čp.30)	13. září	69 let	Vytisková Vlasta (čp.4)	22. září	60 let
Hausnerová Ludmila (čp.26)	17. září	73 let	Zdeňková Václava (čp.48)	27. září	71 let

Říjen

Šimánek František (čp.2)	2. října	65 let	Jírovec Karel (čp.101)	18. října	94 let
Bláha Miroslav (čp.74)	11. října	68 let	Brejchová Božena (čp.11)	23. října	87 let
Mládek Jaroslav (čp.118)	12. října	62 let			

jka

Události, zajímavosti, střípky.....

- Týden na konci července a týden začátkem srpna se na koňské farmě rodiny Eliášů uskutečnil dětský tábor, a to v jedenácti vlastních stanech s dřevěnou podsadou. Tábor se zaměřením péče o koně, projížďkou na nich a ostatními výlety po okolí tvořilo vždy v obou turnusech dvacet dva dětí ve věku pěti až patnácti let. O děti se staraly dvě vedoucí, paní Renata Eliášová a paní Lucie Malečková. Jejich vlastní kuchařka vařila snídaně, obědy i večere v pronajaté myslivně. Svačinky si děti odnášely s sebou. Radostný smích doprovázel prázdninový zážitek dětí, co se rády kamarádí a ještě k tomu si užívají milované koně. Do konce prázdnin proběhnou další dva turnusy po osmi dětech, nyní už jako příměstský tábor, což znamená jen o pracovních dnech od rána do odpoledne.
- Začátkem července byl při rekonstrukci nádraží v Horažďovicích předměstí (mimo jiné za 500 mil. Kč) omylem překopnutý kabel od internetu. Dotklo se to i naší obce a celý den až do opravy byl mimo provoz.
- Ze stejného důvodu, rekonstrukce nádraží, se stal začátkem srpna jiný daleko závažnější omyl. Včasné manuálně nastavená výhybka zapříčinila střet dvou rychlíků kousek za nádražím s vykolejením posledního vagonu a nárazem do protější lokomotivy. Naštěstí rychlík na Plzeň ve 13,17 hodin stál a čekal na povolení po odjezdu rychlíku na České Budějovice. Bylo patnáct zraněných a celkem na padesát ošetřených pasažérů. Okamžitá pomoc přišla od záchranářů v sanitkách, helikoptérách a od hasičů.
- Z Pačejova - nádraží odstartovala v sobotu 18. července další veřejná protestní akce proti plánovanému úložišti jaderného odpadu v lokalitě Březový potok. Pěšky či na kolech, delší či kratší trasou do Maňovic, Olšan a Kvášňovic.
- Za prodejnu ZKD je jeden z kontejnerů na sklo rozbitý, a tím nepoužitelný. Je označený "nehazujte" do doby jeho likvidace a výměny za nový.
- Nohejbalové hřiště po roce opět v sobotu 25. července "ožilo". Podrobněji uvnitř novin.
- Z důvodu dlouhotrvajícího sucha je starostou obce vydaný od 7. srpna zákaz používání pitné vody z obecního vodovodu k zalévání zahrad, napouštění bazénů a mytí vozidel.
- Hnízdit čápa bílého už na komíně v areálu Výrobně obchodního družstva neuvidíme. Krajský úřad Plzeňského kraje povolil hnízdo odstranit a komín zbourat v rámci přestavby stávající nevyhovující dojírny. Ale zároveň bylo družstvu stanoveno, že podložku pro hnízdění čápa bílého umístí s termínem provedení od 1. srpna až 1. března kalendářního roku na příhradníkový stožár, nebo sloup s přístupovou lávkou k hnízdu ve stejné výši jako byl komín. Instalace bude provedena s Dobrovolným ekologickým spolkem - ochrannou ptactva z Plzně.
- Velká vedra sice k létu patří, ale několik týdnů jdoucích po sobě, hlavně v měsíci srpnum, je úmorné. Nezechladí se ani v noci. Neprší, tráva schne a ze stromů padá listí. Pak stačí jiskra od jedoucího zemědělského stroje a pole hoří jako v sousední obci Újezdu u Chanovic. Nejen hasičská vozidla, ale i helikoptéra nasávající za letu z vodní nádrže vodu do vaku měla co dělat, aby byl požár uhašen.
- **Eliášů nabízí dětem o pouťové neděli projížďku na poníkovi. Stanoviště je plánované u nohejbalového hřiště v čase od 10.00 do 17.00 hodin.**
- Na obecním pozemku č. 3583, napravo směrem k Radině se objevila hromada stavební suti, přestože je zákaz vytváření černých neřízených skládek.
- Prázdniny sice pomalu končí, děti ať šťastně vstoupí do nového školního roku, ale léto ještě pokračuje.

jka

■ DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ!

Suvenýry a předměty vyrobené k loňským oslavám "750 let od první písemné zmínky o naší obci" a "Setkání rodáků" je možné během Bartolomějské pouti zakoupit za snížené ceny:

70%

PUBLIKACE	-	70 Kč
HRNEK S POSTIHEM	-	50 Kč
MAGNETKA (2 druhy)	-	10 Kč
PE TAŠKA S POTISKEM	-	3 Kč
TAŠKA KOMPLET	-	100 Kč
DVD	-	100 Kč

50%

"Spasitel českého fotbalu"

Vzhledem k tomu, že prázdniny jsou spojeny s optimismem a dobrou náladou, byl jsem požádán o sepsání článku na odlehčené téma. To je v oblasti politicko-filozofické nelehký úkol, ovšem přece jen se jeden nápad do mé hlavy vnutil při obvyklém čtení denních zpráv.

Ačkoli se týká tzv. „trafiky“, nebude to žádný právní rozbor situace, nýbrž satira na provázanost sportu a politiky. A protože naše víska žije fotbalem, co jiného by mohlo čtenáře zaujmout více. Kdo četl tento týden jakoukoli sportovní rubriku, nemohl přehlédnout nového zaměstnance na klíčové pozici Fotbalové asociace České republiky.

Je jím bývalý ministr školství Marcel Chládek. Komentář Miroslava Peltý (o jehož schopnostech není pochyb) pro server idnes.cz celou situaci vysvětluje: „Jen jsme hledali toho správného člověka.“ Chládek je podle Peltý vhodnou osobou díky zkušenostem z oblasti fotbalu i státní správy. Argument, že se vyzná v administrativních věcech a umí plavat v nánosech byrokracie, opravdu „odpovídá“ jeho funkci - generální manažer státních reprezentací a fotbalových akademií.

Nejenže tato pozice souvisí s Ministerstvem školství, jako fotbal souvisí s kolíky na prádlo, ale zároveň nám jistě nepřijde překvapivé, že na nově vytvořenou vysokou pozici přišel externí člověk. Nepropracoval se zevnitř organizace ani není uznávaným fotbalovým expertem (i když zkušenosti jako rozhodčí či funkcionář má), nýbrž pracovní místo mu bylo nabídnuto po předčasném ukončení pracovního poměru na Ministerstvu.

Očividně cestou do funkcionářského sportovního nebe je pár špatných rozhodnutí a neotesaných rozhovorů na televizní obrazovce a následné odvolání z funkce¹, na kterou jste dosazen svými kolegy, nikoliv na základě odvedené práce.

Peltá navzdory všem konspiračním teoriím důrazně odmítá, že jde o trafikku a uvádí, že Chládek o sportovním směřování nebude vůbec rozhodovat. Zajímavý argument na podporu svého tvrzení, když se podle názvu funkce má věnovat reprezentacím a akademiím. Že by jeho prací bylo prosazovat regionální akademie a státní reprezentace u státu? Snad to nezavání nošením sov do Atén. Předseda FAČRu tímto dává jasný vzkaz všem, co chtějí ve FAČRu zastávat vyšší místa – chcete-li být úspěšným fotbalovým funkcionářem, musíte být předtím neúspěšným ministrem a hlavně se svými podřízenými nesmíte udržovat dobré vztahy.

Doufejme, že se tato strategie osvědčí a udrží, abychom vysloužilé politiky nemuseli strkat do dozorčích rad velkých podniků, neboť lepším řešením je rozvracet organizace sportovní než ekonomické. Snad jen, aby si bývalý ministr nespletl prostředí a neprosazoval povinnou maturitu z matematiky jako podmínku pro všechny, kdož se chtějí zapojit v kopané.

Josef Smitka ml.

Volné pobíhání psů

Protože na Obecním úřadě přibývá stížností na volně pobíhající psy v naší obci, jsem nucen se k této problematice opět, a to už poněkoli káté vrátit. Vyhlášky, které obec vydává jsou závazné pro všechny občany naší vesnice a každý by se měl podle toho chovat. Tak je tomu u OZV č. 2/2014, která se týká pohybu psů a jiného zvířectva na veřejném prostranství; zejména je třeba vzít v potaz čl. 3, písmeno a) a článek 4, odst. 1) této vyhlášky. Znovu opakuji, 99% spoluobčanů (majitelů psů) toto dodržuje a žádné problémy s nimi nejsou. Naneštěstí se stále najdou lidé a jsou to stále stejní lidé, pro které je výše uvedená vyhláška cár papíru a pravděpodobně ji ani nečtou. Možná si ani neuvědomují, že to kazí pověst naší dobře udržované obce, která patří k nejlépe uklizeným v celém okrese. Tím, že jejich pejskové každý den volně pobíhají na našich veřejných prostranstvích, dochází samozřejmě k jejich neustálému znečišťování a projíždějící auta, motorky a cyklisté musí být k vůli nim neustále ve střehu, aby nedošlo k vzájemnému kontaktu. Veškeré současné stížnosti a to jak písemné tak i ústní, se většinou týkají jen dvou psů, ale bohužel jejich majitele nelze na základě zákona o ochraně osobních údajů jmenovat. Budou jim zaslány dopisy s upozorněním a výzvou, aby své "miláčky" nenechali volně pobíhat. Jak jistě všichni víte, není v pravomoci OÚ majitele volně pobíhajících psů finančně a ani jinak potrestat a zasáhnout může pouze Policie ČR. Pravděpodobně by pomohla i fotografie pobíhajícího zvířete s datumem, časem i místem pořízeného snímku. Vše se pak projedná v přestupkovém řízení na MěÚ Horažďovice a na jeho základě pak bude majitel psa finančně sankcionován. Při opakovaném přestupku se pak pokuty několikanásobně navyšují.

V. Dušek - starosta

Na mladá léta ve Svěradicích vzpomínám velmi rád

(Rozhovor se svěradickým rodákem panem Josefem Jírovcem, Holkovice č.35.)

Při příjezdu do Holkovic od Velkého Boru odbočím za kapličkou doleva, popojedu až na docela prostornou návěs a zastavuji před hezkou vilkou, která mě ihned upoutá spoustou rozkvetlých květů ve všech oknech. A těch tam panečku je. Jedu najisto. Víím, že tady bydlí pan Josef Jírovec, také svěradický rodák. Usmívá se na mě na dvorku, je v montérkách a vítá mě s úsměvem: “Jen pojdte dál, práce počká, u mě si nevyberete, já pořád něco dělám. “Jdeme do kuchyně, sedáme ke stolu a pan Jírovec začíná vyprávět.

Narodil jsem se 13.července 1933 ve Svěradicích v chalupě č.89. Je to chalupa vedle Větrovců a Palkovských, dříve Kůrků, naproti je bývalá kovárna. Maminka pocházela z Bratronic a jmenovala se Marie Adámková. Tatínek bydlel se svými dvěma bratry a rodiči v chalupě, jak byli Klásků, pod Všudybylů, nyní Doláků. Tuhle chalupu u Vitochů naši koupili. Sourozence jsem neměl, byl jsem jedináček, ale žádné výhody to nemělo. Naši mě vychovávali k poslušnosti a pracovitosti. U chalupy bylo asi 5 ha polí, takže jsme měli všichni práce dost. Po vychození svěradické obecné a horažďovické měšťanské školy jsem se chtěl jít učit řezníkem. Tatínek kamarádil s panem Hausteinem z Velkého Boru a domluvil se s ním, že mě do učení vezme. Ale protože to bylo

v době, kdy měli soudruzi už všechno naplánováno, mohl jsem si vybrat. Buď se jít učit horníkem, tedy do dolů, nebo zedníkem, do stavebnictví. Otec byl zedník, tak jsem si tento učební obor také vybral. Po vyučení jsem pracoval ve Stavebním závodě v Horažďovicích. V roce 1953 byla ve Svěradicích založena Strojní traktorová stanice. Tenkrát už tady a i v okolí bylo založeno JZD, družstva traktory neměla a tak si u STS na práci traktory objednávala. My ze stavebního závodu jsme měli jít něco stavět až do Kunčic. Do takové dálky se mi nechtělo, naši ještě hospodařili soukromě, tak jsem přešel dělat do té traktorky. Na starosti jsem měl nejvíc Slivonice a Komušín. Vedoucího v STS dělal pan Zach z Komušína. Rád na něj vzpomínám. Byl to velice slušný a seriózní člověk. Dobře jsme s ním vycházeli. Bylo nás tam zaměstnáno asi něco přes deset. Udělalo se spoustu práce a ještě jsme užili, když jsme měli nějakou sešlost, hromadu legrace.

Na vojně jsem byl v Litoměřicích a po návratu v roce 1955 jsem se zase do STS vrátil. Naši tenkrát už zase hospodařili soukromě, mezitím byli v JZD a teď zase vystoupili. O tom, jak to měli těžké, už všichni víme. Rád jsem nebyl, koukal jsem jim pomoci, jak to šlo. Půjčoval jsem si i traktor ze stanice. Pak měl otec platit pokutu 1000 Kč za nesplnění dodávek a z okresu mu slíbili, že mu pokutu odpustí, když zase do JZD vstoupí. Radil jsem se tenkrát s p.Zachem a ten řekl: “Pepíku vyříd’ tátovi, ať to podepíše, že nic nezvítězí, že je taková linie a že mu to budou čím dál, tím víc ztěžovat. Tak jsem to otcí vyřídil a on do JZD vstoupil. Bylo to pro ně vysvobození, jinak by je mořili, až by je umořili. Otec zemřel 24.března 1970. Maminka zůstala v chalupě sama. Měla zdravotní potíže a pak už ve Svěradicích sama být nemohla. Byla potom u nás, tady v Holkovících. Zemřela 23.září 1990. Bylo jí 84 let.

S manželkou jsem se seznámil na maškarním báli ve Svěradicích. A jak to tenkrát vlastně bylo s pořádáním muzik, to vám ještě řeknu. Nebylo to tak jednoduché. Pan Zoubek, který měl hospodu odmítl vstoupit do „Jednoty“ a musel se odstěhovat. Hospoda byla pod správou Národního výboru. Já jsem tehdy byl asi zrovna předsedou hasičů, tak jsme se domluvili, že to zkusíme zařídit. Na Národním výboru s námi sepsali smlouvu na pronájem sálu. Museli jsme si ale všechno harampádí, co tam bylo, vyklidit a holky musely vydrhnout prkennou podlahu. Pak už jsme sháněli kapelu. To šlo snadno, protože jsme měli kapelníka ve vsi. Vojtu Větrovcoc. Ale pořád tady hrát nemohl. Sháněli jsme kapely po okolí. Hrál tady Wintr, Polata, Mrkvička a už si to ani nepamatuji jak se všechny jmenovaly. Pan Turek nám vždycky vydal pivo a alkohol a co jsme neprodali, to nám zase vzal zpátky. Když nějaké peníze zbyly, donesly se pokladníkovi, Karlovi Škudrnů. To byl takový poctivec, na pokladníka se hodil. Muziky se pěkně rozjely. Jezdili sem kluci zdaleka. Ale musíme se vrátit zpátky k manželce. Ona byla právě z Holkovic, jmenovala se za svobodna Jaroslava Vlková. Měla ještě jednu sestru Marii. Ta je vdaná u Zábranských na Velkém Boru. V Holkovících to byla samá hezká holka. Vašek Soukupů ze Svěradic sem také jezdil za Zdenou Zoubků a také se vzali. Vždycky jsme sem spolu přijeli a často jsme všichni sedávali tady u Vlků na peci. Svatbu jsme měli 28.července 1960. Měli to tady u Vlků těžké. Maminku manželka neměla od 9 let a to nestačilo, protože potom ještě asi za 2 roky po založení JZD přišel otec o nohu. Vyměřili mu 180 Kč důchodu. Tak jsem to s nimi všechno prožíval, nebylo to lehká doba. Za rok po svatbě se nám narodil první syn Pepík a za dva roky potom Míra. To víte, výdělky byly malé, musel jsem chodit na melouchy a až když byla nějaká ta koruna, tak jsem to tady doma pomalu opravoval. Přišla doba, kdy byla STS ve Svěradicích zrušena a stěhovala se do Velkého Boru a pak do Horažďovic. Potkal jsem tenkrát Milouše Turků, který dělal stavbyvedoucího ve stavebním podniku. Nabídl mi, jestli k nim nechci zase jít dělat. Prý budou ve Slivonicích stavět kravín. Pan Zach rád nebyl, že půjdu pryč a já jsem si finančně také nepolepšil. ➔

Naučil jsem se ale od jednoho praktika na obklady všechny obkladačské figle a měl jsem pak práce dost. Na vesnici se začaly budovat koupelny a záchody a já byl na roztrhání.

Pane Jírovec, vzpomínáte si na vaše dětství a mládí ve Svěradicích? “Jó, na dětství a mládí vzpomínám moc rád. Jako dítě jsem byl rošťák, nikde jsem nechyběl, ale doma a ve škole se muselo poslouchat. Jak Vašek Kandr vzpomínal na rok 1945, kdy tady byli Američani, tak já mám také jednu vzpomínku. Tady na té fotce je Anna Vavřincoc, pak tam bydleli Dryjů a za ní vidíte americké letadlo, které právě přivezlo vojákům poštu,” ukazuje mi fotografii, pan Jírovec. “Vojáci se hned seběhli, každý si popadl dopis. Pilot ale zapomněl letadlo zabrzdit a to se najednou začalo rozjíždět z vršíku směrem do luk. To byl potom fofr. Všichni se dali do běhu a chytali letadlo za ocas, až ho zastavili. My jsme na to koukali jako vyjevení. Já tenkrát šumoval všechny kurníky, abych za vejce něco od vojáků dostal. A hezké vzpomínky mám i na velikonoce. Když jsme chodili křístat, tak jsme do rána spali u Korbělů na půdě, abychom nezaspali. Moc jsme toho do rána nenaspali, většinou jsme hráli s čeledínem Vencou karty. V 5 hodin ráno jsme vyrazili, byl nás houf, vždycky nejmíň dvacet. Modlili jsme se u křížků a křístali. Ti starší na nás dávali pozor. Jinak strhávali vejce. Nejvíce vajec jsme vždycky dostali u Polánků a ve mlejně u Chaloupků. Dělili jsme se potom v hospodě a paní Zoubková, která byla výborná kuchařka nám vždycky připravila něco na zub. To byly časy.

A mládí? Pani, já byl veselej kluk. To se chodilo k muzikám v partě. Jednou nás přišlo do Komšína dvacet. Místní k tomu a už byla hospoda skoro plná. Tancovalo se a popíjelo. Nejhorší bylo, že já jsem byl moc známej a to bylo pořád: “Pepíku, pojď dáme jednu.” Pak se to oplatilo, ale potom ty konce. A o holky, o ty jsem nouzi neměl. Většinou jsem od každé muziky nějakou doprovázel a pak jsem teprve mazal domů. Jednou jsem také jednu vedl domů, nebudu jí jmenovat, i když je to už dneska promlčené a spíše pro zasmání. Vyšli jsme z Čechelovic a kousek za vsí byl stoh slámy. Tak jsme u něj zastavili jestli padne nějaká ta hubička. To víte mladost, radost. Horší bylo, že já měl na sobě huberták, to byl ten kabát s dlouhým vlasem a všechno se na něj rádo přilepilo. Co vám mám povídat. Slečnu jsem domů odvedl a sám jsem skončil v posteli až pozdě k ránu. Byla neděle, muselo se do kostela. Rychle jsem vyskočil, oblékl se a chci si obléknout kabát. Koukám na to jako blázen. To bylo nadělení. Kabát nebyl zelený, ale celý žlutobílý, samá vosina. Popadl jsem kartáč, dřel jsem kabát div jsem ho neprodřel, ale moc platné to stejně nebylo. Přijdu ke kostelu, postavím se ke svěradřákům trochu stranou. Hned ke mně přišel Karel Brouček a povídá: “Prosím tě, Pepíku, co jsi dělal, vždyť jsi samá vosina. “Já na to: “Karle, kdyby se tě máti ptala, kde jsem, řekni, že se mi udělalo špatně a že jsem šel dřív domů.” Doma jsem zase čistil a čistil, až to dopadlo tak, že jsem si nakonec tajně nechal v Kadově u krejčího ušít huberták nový. Máti pak brzo na to povídala: “Prosím tě, ty máš ten huberták jako novej”. A já na to: „Vždyť se také o něj dobře starám, ne?“

„Ještě jedna příhoda z doprovázení slečny. To jsme šli zase od muziky ze Záborky do Mečichova. Asi na půl cesty byl takovej velkej dub, tam se pod ním pěkně sedělo a mě bylo najednou divné, že už je nějaké velké světlo. Podívám se na hodinky a zhroutil jsem se, kolik už bylo. Povídám, nedá se nic dělat, už musíš dojít domů sama, já už mám být na louce. Co vám mám povídat. Dal jsem se do běhu, běžel jsem až do Čechelouc, přes ves jsem šel krokem a pak zase běh. Na Hlibočici jsem potkal strejdu Drnkoc a strejdu Lejcaroc. Povídal mi: “Nó, ty jdeš brzo, táta už je určitě na louce. Pani, já příběh domů, shodil ze sebe šaty, vzal pracovní, popadl kosu a běžel na louku. Tam jsem se přihnál uřícený a rovnou ke studánce. „Ještě, že jsem o ní věděl. Zalehl jsem k ní a pil a pil. Snad kdyby tam byl nějaký žabák, tak jsem ho také vyžahl. To víte, že jsem dostal vyhubováno, jak doma od máti, tak od otce na louce, ale ani jsem nemukl. Vykládejte o tom dnešním mladým.“

Pane Jírovec a co váš dnešní vztah ke Svěradicím? Dokud jsem tam měl chalupu, jezdil jsem do Svěradic často a rád. Chalupu jsem dal klukovi a myslel jsem, že to tam pomalu budu opravovat. Pak ale přišel Pepík Smítok a chtěl, abych ji prodal, že se budu jen honit sem a tam. Nakonec jsem se nechal přesvědčit. Potom už jsem neměl kam jít. Zval mě Karel Brouček a Vašek Kandr. Několikrát jsem u nich byl, ale to víte doma je doma. Chalupa je, všechna čest v pořádku, má už asi třetího majitele, vždycky se na ní rád, ale i s trochou smutku, ohlédnu. Dneska už je člověk v letech, je zvyklý tady v Holkovících, kde prožil s rodinou dobré i zlé, zkrátka je doma už tady. Bydlí tady v podkroví mladší syn Míra. Je truhlářem a dělá v Atriu. Starší Pepík má zemědělskou školu a pracuje na Velkém Boru a má postaveno v Pačejově. Oba už mají dospělé děti. Letos mi bohužel zemřela manželka. Je to těžké, když zůstane člověk sám. Ale takový je život. Nikdo tady nebudeme věčně. To víte, ale na mé rodné Svěradice a na kamarády z mládí se nedá zapomenout.

Pane Jírovec, děkuji vám za rozhovor a přeji vám hodně zdraví a stále veselou mysl. Všichni vás rádi jistě ve Svěradicích uvidíme. Ještě jednou díky.

Rozhovor zaznamenala Marie Šulcová

BARTOLOMĚJSKÁ POUŤ

P R O G R A M

Pátek 21. srpna

18.00 hod. SG SVÉRADICE - ČALOUN TEAM
fotbalový zápas starých gard

Sobota 22. srpna

13.30 hod. kapela OTAVANKA - pouťový koncert oblíbené kapely
- prostor za kulturním domem

17.00 hod. FK SVÉRADICE "B" - TJ ŽIHOBCE
- zápas 12. kola III. třídy

21.00 hod. Taneční pouťová zábava
- pořádá "Hospoda u Turků"
- hraje kapela MELODION
-

Neděle 23. srpna

9.30 hod. Mše svatá - kostelík sv. Bartoloměje
- celebrique páter Stanislav Bušta

16.00 hod. FK SVÉRADICE - RAPID PLZEŇ
- zápas 3. kola krajského přeboru

Po celý víkend budou v provozu pouťové atrakce, které poskytuje provozovatel,
pan Josef Tříška

Firma FARM Svěradice prodala pozemky.

V první polovině tohoto roku firma FARM s.r.o. Svěradice, která má italské vlastníky, nereagovala na žádný pokus o komunikaci a jediné co jsme se dozvěděli bylo to, že se jedná o jejím prodeji. Termín, kdy k tomu má dojít, byl neustále posouván; nejdříve to byl květen, poté červen a v červenci nám bylo oznámeno, že k převodu dojde na začátku srpna. Minulý týden nám byl konečně oznámen nový majitel na kterého budou veškeré pozemky v k.ú. Svěradice v nejbližších dnech převedeny. Jedná se o firmu [NIKA s.r.o., Suchohrdejská 3497/24, Znojmo](#), jejímž jediným majitelem a jednatelem je pan Slaviša Zarič. Okamžitě jsme s tímto pánem navázali kontakt a výsledkem bylo rychlé první osobní setkání, které se uskutečnilo ve čtvrtek 13.8. na obecním úřadě. První dojmy z tohoto jednání jsou velice optimistické, protože pan Zarič (mimochodem žije a podniká v Česku od roku 1992) chce veškeré pozemky sám obhospodařovat a připravuje podnikatelský záměr o kterém se více dozvíme na dalším jednání, které se uskuteční v horizontu několika týdnů. Chce co nejtěsněji spolupracovat s Obcí Svěradice a slíbil, že pro místní občany vytvoří několik nových pracovních míst. Bude investovat do rekonstrukce a oprav chátrajícího "statku" a dokonce slíbil, že v co nejkratší době konečně odstraní polozbořený "teletník" na parcele p.č. 497/9. Podle prvních slov nového vlastníka bývalých pozemků "FARM Svěradice" se dá usuzovat, že to myslí s podnikáním u nás ve Svěradicích opravdu vážně a nezbyvá než věřit, že svá slova promění ve skutečné činy a skutky. Vzájemná spolupráce by určitě byla přínosem do budoucna.

Václav Dušek, starosta obce

CO SE V POSLEDNÍ DOBĚ

UDĚLALO, OPRAVILO, ZAŘÍDILO

- oprava poškozené skruže v parku
- **Tomáš Valach**
- instalace ventilátoru do Mateřské školy
- **Lád'a Hlína**
- úklid a příprava kostelíku sv. Bartoloměje na pout' **Hana Šimánková, Maruš Šolcová, paní Löffelmannová**
- oprava dlažby před vchodem do ZKD
- **Tomáš Valach**
- sestřih živého plotu v parku
- **Venca Hrabec**
- příprava nohejbalového hřiště
- **Hana Šimánková**
- instalace nových stolů a lavic na hřišti

- **Jarda Korbel, Honza Valach, Petr Löffelmann, Ivo Smitka**

- porážení májky na návsi

- **zastupitelé, Vašek Šilhan ml., Valach T., Valach J., Klas P.**

Léčitel - páter František Ferda

Mnozí z nás jistě někdy slyšeli o „jakémsi“ Ferdovi ze Sušice, který zázračně pomáhal lidem od jejich zdravotních problémů a nemocí. Věhlas jeho osoby nebyl jenom místní, ale svoje jasnovídné a léčitelské schopnosti uplatňoval i v zahraničí. Mnoho lidí nezapomnělo na jeho činy dodnes a stále na něho mnoho lidí vzpomíná s láskou, pokorou a úctou. Začátkem letošního roku jsme si připomněli sté výročí jeho narození.

František Ferda se narodil 31. 3. 1915 na statku v Dražkovicích nedaleko Spáleného Poříčí, kde byl jeho otec zaměstnán jako zemědělský šafář. Od dětství měl velkou lásku k přírodě a hudbě. Výborně hrál na trubku a jiné hudební nástroje, v Poříčí dokonce založil kvartet, se kterým tam i vystupoval. Po absolvování základní školní docházky, vystudoval v Praze nejprve arcibiskupské gymnázium a dále bohosloveckou fakultu. V červnu 1939 byl vysvěcen Karlem kardinálem Kašparem na kněze a svoji kněžskou cestu nastoupil v Mýtě a Petrovicích u Sedlčan, kde ➔

byl nemalou oporou pro svoje věřící v těžké době německé okupace. Zde také prvně začal pomáhat lidem léčivými bylinami a radami o správné životosprávě. Svě léčitelské schopnosti páter Ferda pravděpodobně zdědil po svém prapředku, který měl podobné jasnovidné a léčitelské schopnosti. Tento předek dostal za Marie Terezie jméno Prda, ale protože byl ve svém okolí neobyčejně vážený pro své vyjimečné schopnosti, tak mu farář změnil jméno na Ferda. Co se dříve na faře sepsalo, to bylo svaté, a tímto okamžikem začal rod Ferdů. Po válce se páter Ferda krátce radoval, že bude moci plně rozvíjet svoje kněžské povolání. Přišel ale rok 1948 a s ním první potíže, které vyústily 16. 2. 1951, kdy byl František zatčen na farnosti v Nechvalicích a odsouzen na 9 let za svoji kněžskou činnost. Léta věznění postupně strávil v Jáchymově, Leopoldově, Borech, Vitmanově a dalších věznicích. Na svobodu byl propuštěn 11. 5. 1960, ale kněžské povolání měl zakázané, a tak nastoupil do plzeňského pivovaru, kde osm let válel sudy. Po osmnácti letech zákazu kněžského povolání dostal František v roce 1968 na výzvu tehdejšího biskupa Tomáška státní souhlas, ale jeho prosba aby mohl nastoupit do duchovní správy na nějakou opuštěnou farnost nebyla vyslyšena. Místo toho ho církevní tajemník poslal jako duchovního správce do Domova důchodců u řeholních sester v Újezdci u Klatov. Zde se vedle duchovní péče o staré a nemocné svěřence, také staral o jejich zdraví. Z domova důchodců se v roce 1980 přestěhoval do Sušice, kde se plně a neúnavně věnoval trpícím a nemocným až do konce svého života. O domácnost se mu zde starala hospodyně paní Jiřina Konarovská, která mu vytvářela důstojné zázemí pro jeho práci. Během dne přijímal přibližně asi třicet pacientů a na každého v průměru počítal s 20 – 30 minutami. Potřebný čas pro diagnózu byl závislý na jeho dobré kondici nebo únavě z předcházejícího dne a především na okamžitém stavu pacienta. O tom, že Františkova léčba skutečně pomáhala, svědčily fronty nemocných před jeho domem, často již od čtyř od rána a během jeho léčitelského působení ho navštívilo asi sto tisíc pacientů. Pomáhal lidem ze všech možných vrstev společnosti, od prezidentů, vládních činitelů, přes známé osobnosti až po obyčejné lidi. Diagnózu pacienta též uměl určit na dálku několika stovek kilometrů, aniž by jej potřeboval vidět osobně. Stačilo přinést fotografii, písmo nemocného, či jeho datum narození a v tu chvíli dokázal vyčíst vše potřebné o jeho zdravotním stavu. „Mám pocit, jako bych ze sebe vyslal paprsek zelené barvy, který se rychle, klikatě pohybuje, a pak se naráz zastaví. Tak dojde k mému spojení s tím člověkem,“ tak popsal tehdy páter Ferda svoji specifickou diagnostickou metodu. Františkovo jasnovidné a léčitelské schopnosti mohli ověřit i známí badatelé v oboru psychotroniky na dvou světových kongresech a během několika návštěv Moskvy. Tyto schopnosti též potvrdili Američané J.G. Pratt a Stanley Krippner nebo Japonce Toshia Nakaoka. Pozemská cesta pátera Ferdy se uzavřela v neděli 7. července 1991 a 16. července byl pochován na sušickém hřbitově za velké účasti vděčných pacientů. Všichni vzpomínali s láskou a vděčností nejen na jeho léčitelské umění a vlídnost, k níž ho předurčovalo kněžské povolání, ale i na jeho osobitý humor, kterým oplýval.

Václav Strolený

Osobnosti Plzeňského kraje

Emil ŠKODA (1839 - 1900) - byl významný rakousko-uherský technik a velkopodnikatel, plzeňský rodák; je zakladatelem největší strojírenské továrny ŠKODA v Plzni. V roce 1869 koupil od hraběte Valdštejna malou strojírnou s 33 zaměstnanci, ze které brzy vybudoval mamutí podnik se 4000 dělníky a 200 techniků. V té době odhadl, že v neklidné Evropě bude zájem o zbraně a správně vsadil na zbrojní program. Současně vyráběl mechanismy pro cukrovary, sladovny pivovarů, stroje pro české doly i hutě a v roce 1884 založil na tehdejší dobu, velice moderní ocelárnu. V roce 1896 byla postavena nová zbrojní hala a továrna se stala jedním z největších evropských výrobců zbraní. V prosinci roku 1899 byla jeho firma přetransformována na akciovou společnost **Škodovy závody**, kde i nadále zůstal prezidentem a generálním ředitelem.

Vladimír KOZA (1954 - 2012) - plzeňský rodák, český lékař, specializací hematolog, který na začátku devadesátých let 20. století provedl první transplataci kostní dřeně v Československu a založil nadaci věnovanou tomuto tématu. Založil také registr dárců kostní dřeně, který patří mezi čtyři nejlepší na světě. Jeho působení v medicíně dalece přesáhlo svým významem hranice Plzeňského kraje i České republiky vůbec. Byl také prezidentem Evropské společnosti pro transplataci kostní dřeně a vedoucí lékař Českého národního registru dárců kostní dřeně (ČNRDD). Dne 28. října 2012 získal za svou práci in memoriam medaili Za zásluhy.

František KŘÍŽÍK (1847 - 1941) - rodák z Plánice u Klatov, byl významný český technik, průmyslník a vynálezce. Jeho nejznámějším vynálezem byla oblouková lampa se samočinnou regulací. V roce 1881 dosáhl obrovského úspěchu na výstavě v Paříži, kde jeho obloukovka konkurovala Edisonově žárovce a získala zlatou medaili. V roce 1891 v rámci pražské Jubilejní výstavy vybudoval tramvajovou trať na Letné, která se stala opravdovou senzací. Ještě větší slávu mu přinesla jeho světelná fontána na Výstavišti. V roce 1903 vybudoval první elektrickou železnici v Rakousku-Uhersku a to z Tábora do Bechyně.

Jan Jakub RYBA (1765 - 1815) - rodák z Přeštic, byl český hudební skladatel z přelomu klasicismu a romantismu. Sbíral lidové písně a sepsal je do sborníku českých písní. Jeho nejslavnější, dodnes nejhranější a nejpopulárnější skladbou pro vánoční období je *Česká mše vánoční*, kterou dokončil v roce 1796. Byl autorem zhruba 1300 kompozic různého rozsahu a nejrůznějších forem, z nichž dalekosáhle převažovala duchovní hudba.

Ludvík Očenášek (1872 - 1949) - rodák z Křiše (vesnička nedaleko obce Břasy), byl český konstruktér a vynálezce, který významně přispěl především k rozvoji raketové techniky. Začátkem dvacátého století zkonstruoval a postavil největší letadlo v Rakousku-Uhersku. V roce 1928 se proslavil svými raketovými pokusy a o několik let poté zkonstruoval člun s reaktivním pohonem a prováděl s ním pokusy na řece Berounce. Více záznamů o jeho činnosti lze nalézt v muzeu raketové techniky v USA, o jeho životě byl natočen výukový film pro střední školy, který obsahuje velké množství dobových materiálů.

Miroslav Zikmund (nar. 1919 v Plzni) - je český cestovatel a spisovatel. V roce 1938 se na škole seznámil s Jiřím Hanzelkou se kterým pak v letech 1947-1950 podnikl cestu do Afriky a Jižní Ameriku. Celou cestu absolvovali vozem TATRA 87. Další cestu pak podnikli ve dvou upravených nákladních vozech TATRA 805 v letech 1959-1964 a navštívili Asii a Oceánii. Z obou těchto cest nashromáždili velké množství cenného dokumentárního materiálu. V roce 1968 se postavil na stranu "reformních komunistů" a od roku 1969 měl zakázáno publikovat a účastnit se veřejného života. V roce 2014 obdržel od prezidenta republiky Řád Tomáše Garrigua Masaryka.

vd

Fotbalové léto ve Svěradicích

V závěru června proběhly oslavy našeho postupu do krajského přeboru, který se ve Svěradicích hrál naposledy před dlouhými 31 lety. Oslavy jsou jedna věc a příprava na nejnáročnější krajskou soutěž věc druhá. Od prvních červencových dnů se začal tvořit nový hráčský kádr, protože je jasné, když se nám podařilo KP vykopat, nechceme tam v žádném případě hrát druhé housle. Do přípravy se zapojilo šest nových hráčů, které si vytipoval trenér Míra Rambousek. Na postu gólmana rozšířil konkurenci Honza Rojík z Nepomuka, který naposled hájil branku sousedních Žichovic; střed zálohy přišli posílit Standa Krejčík ze Starého Smolivce a Miloš Heřman z Blovic. Na poslední chvíli se

ještě podařilo domluvit farmu s mužstvem TJ Sokol Kasejovice a kádr tak rozšířili dva vynikající fotbalisté, Tomáš Klíma a Martin Škyrta, který má zkušenosti z divizní Sušice, kde krátkou dobu hostoval. Přípravu s mužstvem absolvoval ještě mladý Dan Beránek z Chanovic, ale ten se nakonec na podzim k nám nestěhuje a budeme o něj znovu usilovat v zimním přestupovém období. Na druhou stranu opustili klub tři hráči, kteří se podíleli na slavném jarním tažení v 1.A třídě. Naše největší jarní posila, Jirka Sova, odešel za prací do Německa a zároveň tam nejméně půl roku bude hrát fotbal v jedné nižší regionální soutěži - máme však jeho příslib, že se k nám opět vrátí a všichni věříme, že to bude co nejdříve. Po dlouhých létech strávených v našem mužstvu odešel zkusit své štěstí, rovněž do Německa, Zdeněk Prokopec a s ním i jeho bratr Petr, který u nás na jaře hostoval z Blatné. I tady je šance, že se oba brzy vrátí. Nově vytvořené mužstvo sehrálo v přípravě čtyři ➔

náročné přátelské zápasy: doma se Sokolem Sedlice vyhráli 2:1, v Chanovicích v rámci Memoriálu F.Pavlovského a J.Smitky, porazili domácí fotbalisty 3:1; poté v domácím zápase přišla jediná prohra a to se silnými Katovicemi po divoké přestřelce 3:6 a na závěr pak uklidňující remiza 3:3 v Blatné. První mistrovský zápas se uskutečnil v sobotu 8. srpna, kdy jsme v domácím prostředí hostili velmi silný celek z Chotíkova. Za obrovského vedra se hrál velmi dobrý fotbal, který měl vysokou kvalitu a bylo se opravdu na co dívat. Utkání skončilo 1:1, ale jak přiznal i trenér hostů p. Urbánek, mělo spíš skončit vysokým vítězstvím Svěradic. Naši hráči zahodili šest čistokrevných gólových šancí, ale spravedlnost nezůstala slepá a nakonec díky úspěšnému penaltovému rozstřelu zůstaly dva cenné body doma. Za týden se hrálo na hřišti jednoho z adeptů na postup z krajského přeboru, ve Vejprnicích a po prohraném poločase 2:3, jsme ve druhém dějství skóre otočili a zvítězili 5:3. Vstup do KP jako z říše snů.

Béčko si vzalo dlouhou letní přestávku a k prvnímu přátelskému zápasu naskočilo až na Memoriálu J.Hlavatého ve Velkém Boru, týden před začátkem soutěžního ročníku 2015/2016. Prakticky bez tréninku odehráli hráči rezervního týmu ve Velkém Boru dva zápasy, ve kterých nejdříve podlehli Buděticům 1:4 a v zápase o 3. místo porazili zdecimované domácí mužstvo v poměru 3:0. Prohra s Buděticemi vypadá sice dost divoce, ale průběh samotného zápasu byl hodně vyrovnaný a konečné skóre neodpovídá tomu, co se na hřišti odehrávalo. První "mistrák" jsme odehráli v neděli 9.8. a to na hřišti našeho neoblíbeného soupeře, týmu Sokola Zavlekov. Přes problémy se sestavou se nakonec podařilo naší rezervu posílit o tři hráče kádru "A" mužstva, Dana Klase, Martina Klase a o zkušeného Míru Herouta. Díky kvalitnímu výkonu ve druhé půli se podařilo prolomit letité "zavlekovské nezdary" a domů jsme odjížděli se třemi body za výhru 3:1. O týden později už to tak slavné nebylo a béčko po bezkrevném výkonu prohrálo doma ze Železnou Rudou 2:3. Na tento zápas je třeba co nejrychleji zapomenout a připravit se na další 2 zápasy, které nás na domácím hřišti v nejbližším programu čekají.

vd

CITÁTY SLAVNÝCH

"Jsou dvě tragédie v životě. Jedna je, když nedostanete, po čem srdce touží a ta druhá, když to dostaneme."

George Bernard Shaw - (26.7.1856 - 2.11.1950), byl anglický dramatik a prozaik.

"Blbé není stárí, ale ty blbé kecý těch druhých o tom."

Miloš Kopecký - (22.8.1922 - 16.2.1996), byl český divadelní a filmový herec.

"Malá dobrodiní v pravé chvíli mohou být těmi největšími."

Démokritos - (přibližně 460 - 370 př. n. l.), byl řecký předsokratovský filozof.

"V mládí ztrácíme rozum kvůli lásce, později ztrácíme lásku kvůli rozumu."

Francois-René de Chateaubriand - (4.9.1768 - 4.7.1848), byl francouzský konzervativce, diplomat a spisovatel.

"Co je platné, že lež má krátké nohy, když pravda je má tak často chromé."

Jiří Žáček - (* 6.11.1945), je český spisovatel, překladatel, básník.

"Celý svět je plný zázraků, na které jsme si však tak zvykli, že je nazýváme všedními věcmi."

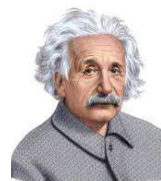
Hans Christian Andersen - (2.4.1805 - 4.8.1875), byl dánský spisovatel, jeden z největších světových pohádkářů.

"Až ti bude v životě nejhůř, otoč se ke slunci a všechny stíny padnou za Tebe."

John Lennon - (9.10.1940 - 8.12.1980), byl britský zpěvák a hudební skladatel, člen hudební skupiny The Beatles.

"Mír nemůže být držen násilím, může jej být dosaženo pouze porozuměním."

Albert Einstein - (14.3.1879 - 18.4.1955) byl německý teoretický fyzik, jeden z nejvýznamnějších vědců všech dob.

"Každý člověk je romanopiscem svého života; hledá čas, až když je nenávratně ztracený; prožívá své radosti a své dny ve skutečnosti, až když jsou pryč."

Jean Dutourd - (14.1. 1920 - 17.1. 2011), byl francouzský novinář, kritik a prozaik.

Nohejbalový turnaj trojic

V sobotu 25.7. se konal další ročník tradičního nohejbalového turnaje trojic. Na velmi dobře připraveném nohejbalovém hřišti se k prezentaci dostavilo 8 týmů a po vzájemné dohodě se určilo, že se bude hrát systémem každý s každým a nejlepší čtyři mužstva pak budou hrát play-off. Všechny zápasy se hrály na dva sety a maratón 28 zápasů skončil odpoledne v půl páté a poté úspěšné týmy nastoupily do semifinálových zápasů. Nejdříve nastoupili vítězové základní části, nohejbalisté ze Strakonice, proti čtvrtému mužstvu tabulky, což byli hráči z Volenic (hrající pod názvem VOLE NIC). Ve druhém semifinále se pak střetli domácí borci (CIRKUS BEROUSEK - Vlasta Beránek, Lukáš Petřík a Michal Jiřinec) se soupeřem s Horažďovic (FIFINKY - rodinný tým pana Radka Hokra). Poražení poté hráli o třetí místo a vítězové o celkový triumf - finále. Celkovým vítězem letošního turnaje se stali hráči týmu STRAKONICE, kteří předváděli v každém svém zápase pohledný nohejbal a ve finále porazili domácí CIRKUS BEROUSEK 2:0. Jediné co po celý den vadilo všem divákům a hlavně hráčům byl silný vítr, který byl v některých chvílích doslova zabíjäcký. V jednu chvíli silný poryv zlikvidoval slunečník pod kterým se skrývali moderátor akce Ivo Smitka a organizátoři. A protože hrozilo, že odletí i velký stan pod kterým seděli diváci a hráči, musel se tento stan demontovat a složit. Jinak vše proběhlo v klidu a pohodě, všichni přítomní se mohli během dne občerstvovat u stánků, které zajistil a obsluhoval pan Martin Heimlich. Všem zúčastněným se ve Svěradicích líbilo a slíbili, že za rok určitě přijedou znovu.

1. semifinále:	STRAKONICE - VOLE NIC	2:0 (10:4, 10:8)
2. semifinále:	CIRKUS BEROUSEK - FIFINKY	2:0 (10:9, 10:7)
o třetí místo :	FIFINKY - VOLE NIC	2:1 (10:3, 9:10, 10:6)
FINÁLE:	STRAKONICE - CIRKUS BEROUSEK	2:0 (10:7, 10:3)

Vydává obecní úřad ve Svěradicích. K tisku připravuje redakční rada ve složení:

Václav Dušek - šéfredaktor, Blanka Vlčková, Petr Löffelmann;

spolupráce: Jindřiška Kalabzová (jka), Ing. arch. Tomáš Straňák (mot), ing. Marie Šulcová, Václav Strolený, Josef Smitka ml.

Počet výtisků: 200; **Neprodejné**